

Jak jsme začínali...

Rok 1996

Město Nové Město na Moravě zřídilo Novoměstské sociální služby (NSS) 1. července 1996 jako svoji příspěvkovou organizaci a rozhodlo, že jejím prostřednictvím bude zajišťovat poskytování terénní pečovatelské služby. V té době se také blížila kolaudace nově postaveného Domu s pečovatelskou službou a řešila se delimitace pečovatelské služby (přechod stávající služby z OkÚ na Nové Město na Moravě). Do této doby byla pečovatelská služba provozována prostřednictvím Okresního ústavu sociálních služeb. Zřizovatelem byl Okresní úřad ve Žďáře nad Sázavou.

Slavnostní otevření Domu s pečovatelskou službou (DPS) se konalo 12. listopadu 1996 ve vstupních prostorách DPS. V tisku tehdy vyšla zpráva: „V úvodu hovořil pan starosta Ing. Černý a přivítal přítomné a poděkoval všem, kteří se zasloužili o vznik této stavby. Podotkl na účet stavební firmy, která DPS stavěla, že jeho představa o spolupráci byla poněkud jiná. Tento dům vznikl, aby pomohl při řešení problémů, které přináší stáří a různá

onemocnění. Dům bude sloužit i pomoci a pomoc znamená, že člověk jeden druhému pomáhá. Tento dům je i malým pomníkem našeho čtyřletého přátelství mezi Novým Městem na Moravě a holandským městem Waalre a svědkem poslední akce, která prokázala solidaritu a ochotu pomoci.“ Tehdy totiž horáčtí umělci věnovali svá umělecká díla – bylo jich přes čtyřicet. Díla odvezla novoměstská delegace do města Waalre, kde byla vystavena a prodána. Výtěžek činil 17 tisíc guldenů a byl věnován právě nově vzniklé organizaci – Novoměstským sociálním službám.

Pozvání na slavnostní akt otevření dostal také pan J. Berger, starosta přátelského města Waalre. Hlavní myšlenkou bylo, aby se jedno město od druhého něčemu naučilo a aby si obě vzájemně pomáhala. Finanční částka byla předána Marii Scheibové, tehdejší ředitelce NSS. Za ní se nakoupilo několik kompenzačních pomůcek pro osoby se zdravotním postižením a seniory.

Také děkan Jan Daněk řekl: „Křesťanství je to, co přineslo lidstvu všechny vymoženosti, které teď používáme. Staří pohané neznali milosrdenství, bliženskou lásku a starost o své blízké byla v jiné rovině, než to dělá dnešní společnost. Ve starověku, v době otroctví, se pánové i otroci dokázali milovat jako bratři. V dobách velkých morů křesťané zakládali nemocnice a ošetřovali nemocné. Ve stoletích, kdy lid zaostával ve vzdělání, vynalezli křesťané školy pro všechny a ústavy pro výchovu mládeže. V dobách, kdy nebyly pojišťovny a důchody, byli nemocní a invalidé přijímáni křesťanskými bratry do bratrských domů. Křesťané naučili lidskou společnost praktické lásce k bližnímu.“ Popřál osazenstvu tohoto domu, aby to, co zde

řekl, skutečně naplnili, aby ta služba potřebným, nemocným byla vedena v duchovní poloze a aby s tím podaným krajícem chleba také cítili teplo lidského srdce.

Evangelický farář Daniel Ženatý se podělil o následující myšlenky. „Jsme vybízeni k pravdivosti, že nemusíme vést plané řeči, které vycházejí z naší nervozity, když se setkáme s nemocným člověkem. Musíme přistoupit na jeho rovinu, nést s ním úděl. Radost je třeba do tohoto domu vnášet v naději, že s tou radostí také návštěvníci budou odcházet.“

Mezi dalšími významnými hosty byl Ing. Jan Teplý, přednosta Okresního úřadu ve Žďáře nad Sázavou, a představitelé dalších organizací.

Rok 1997

Slavnostní hosté v listopadu roku 1996 odešli. Přicházeli noví obyvatelé a v roce 1997 byl náš Dům plně obsazen. Kromě 50 bytů pro osoby se zdravotním postižením a seniory bylo v půdní vestavbě pronajato dalších 15 bytů rodinám s dětmi. Mladým rodinám se narodily první děti. V roce 1997 byl věkový průměr obyvatel 18 let.

V tomto roce jsme už všichni věděli, co měl starosta Jaromír Černý na mysli, když hovořil o tom, že si spolupráci se stavební firmou představoval trochu jinak. Na DPS se začaly objevovat první technické potíže, které dost zásadním způsobem znepříjemňovaly život nejen všem obyvatelům, ale také zaměstnancům a přidaly určitě několik vrásek stávajícímu vedení NSS.

Ředitelka Marie Scheibová neustále řešila neodtékající odpady, nefunkční vodovodní baterie, potíže s elektroinstalací, nefunkční vzduchotechniku, špatnou izolaci střechy vedoucí k novému přeložení celé střechy. Reklamačních závad bylo za více jak 10 milionů korun. Nadšení zaměstnanců vše zvládnout bylo podporováno vděčností a následnou spokojeností obyvatel, seniorů.

Pořádali jsme
Kavárničky, setká-

vání s rodinami. V provozu byl nově arteateliér, který vedla Milena Vyplašilová. Vyrábělo se, malovalo a výrobky jsme prodávali formou sbírky na městských slavnostech Nova Civitas a při dalších příležitostech. Nikdo nepočítal čas, všichni obětavě pracovali tak, aby byli obyvatelé Domu a klienti pečovatelské služby spokojeni. Začaly tanečky na židlích, připravovala se tematická setkání – od přivítání Tří králů až po Adventní spirálu.

V prostorách Domu si pronajali místnost maséři, pod vedením Mgr. Olgy Kadlecové probíhalo cvičení pro ženy. Olga Kadlecová svojí iniciativou získala také finanční prostředky na zakoupení rotopedů a dalších cvičebních po-

můcek. V Domě probíhaly jazykové kurzy, vyučovala se němčina a angličtina.

Zázemí v DPS získal také Klub seniorů z Nového Města na Moravě. Pod vedením Blanky Krupicové sem členové Klubu pravidelně docházeli na svá pondělní setkání.

Paní Pospíšilová nám všem představila možnou formu cvičení paměti. I tato aktivita měla své příznivce.

A protože senioři měli omezené možnosti docházet na divadelní představení, nabídla nám malé vystoupení divadelní skupina Horda. Všichni se tehdy náramně bavili.

Příspěvek M. Palečkové, obyvatelky domu:

...Chtěla bych trochu hlíny, Chtěla bych stavět hráz...

Pak nedívat se na roky a na hodiny
a neslyšet jak plyne čas...
roky nám letí, kamarádko,
jako když práská do koní.

Vrásek nám přibývá, vadne kůže,
ó čase – tebe těžko dohonit.

Nezbývá, než tomu mládí prchajícímu
na pozdrav zamávat a poděkovat.
I když nás léta ženou před sebou,
poděkuj!

A když časem píchne pod žebry,
Poděkuj!

Ty přece dál cítíš vůni růží,
Poděkuj!

Nesmíme se přece rmoutit
a jen dávných časů vzpomínat,
bylo to přece jen krásné
a život jde dál a dál...

Tak musíme ho rádi mít,
zvedněte tedy číši na zdraví,
ať ještě dál v pohodě a zdraví,
žít se nám dlouhá léta podaří!

Rok 1998

Mohli jsme říci, jak se obyvatelům Domu daří. Zhodnotit jsme mohli i nastavenou koncepci. A jaký byl výsledek? „Novoměstské sociální služby poskytují na území Nového Města na Moravě službu, kam pro inspiraci přijíždí mnoho zástupců měst a obcí. Stávající legislativa umožňuje tento typ sociální péče naším způsobem zajišťovat. Ve městě je opravdu poskytována služba všem potřebným osobám se zdravotním postižením a seniorům.“

V Domě vznikala po celou dobu nová přátelství. Zároveň došlo mezi obyvateli k prvním úmrtím, přišli noví obyvatelé. Ti se postupně stávali klienty pečovatelské služby. Zájem o byt v Domě s pečovatelskou službou byl jak mezi obyvateli Nového Města, tak i okolních obcí. A pořadník žadatelů se začínal plnit...

Rok 1999

Dne 9. září tohoto roku se ve zdejším kulturním domě uskutečnilo příjemné setkání důchodců a obyvatel Nového Města, Žďáru nad Sázavou a Velkého Meziříčí. Celý podvečer moderoval známý brněnský moderátor prof. Antonín Přidal. Mažoretky seniorky z Nového Města a paní Pustinová se ujaly kulturního programu a poté následovala diskuse, které se zúčastnili obyvatelé Domu Rudolf Hrdý, Vilemína Bártová, MUDr. Poukar a další zástupci různých věkových kategorií.

Magda Havlíková tehdy napsala poděkování za obyvatele: „Při této příležitosti děkujeme p. ředitelce Scheibové, vrchní sestře p. Krupicové, arteterapeutce Bc. Vyplašilové, správci p. Mrkosovi, zdravotním sestřičkám, pečovatelkám, děvčatům z kanceláře i těm, kteří se

starají o čistotu a vzhled našeho penzionu, za velkou péči a opravdu krásné a klidné prostředí, kde většina z nás tráví svůj podzim života...“

Rok 2000

Mezi nabídku tradičních programů jsme zařadili také módní přehlídku. A ne ledajakou. Využili jsme spolupráce s novoměstským Horáckým muzeem a možnosti předvést modely z minulých století.

„Kdo z nás by občas nezatoužil vrátit se o nějaký ten rok zpátky. Až doposud bylo cestování do minulosti výsadou literatury označované jako sci-fi. Nám se však 15. března částečně splnil tento odvěký lidský sen, a to i bez použití stroje času. Náš dům se na jedno odpoledne přesunul o 100 let zpět. Tedy

alespoň v oblasti, která vždy ovlivňovala a určovala charakter doby. V oblasti módy. Kolekce byla prezentována personálem DPS a přizvanými hosty. Úspěch akce nás potěšil.“ (Šárka Poukarová, Novoměstsko)

Rok 2001

Slavili jsme 5. výročí. Neustále jsme se sice potýkali s technickými nedostatky, ale ty nám nemohly vzít chuť do práce. Dávali jsme o sobě vědět široké veřejnosti. Celý rok byl ovlivněn přípravami plesu, a to pod záštitou PhDr. Běly Hejné, náměstkyně ministra práce a soc. věcí ČR. Ples jsme pořádali v netradiční dobu, ale s netradičním úspěchem. Tak nás tehdy hodnotil tisk. Ples se konal v říjnu. Šlo o setkání přátel a dobrých lidí při dobré hudbě a dobrém vínu. Marie Scheibová: „Ono se v životě musí o všechno pečovat, nic nikdy není zadar-

mo. Pečovat bychom se měli snažit i o mezilidské vztahy a náš ples měl být takovým jedním střípkem do mozaiky snahy o slušné, tedy lidské občanské soužití v našem městě. A nezapomeňme také na motto plesu: Starajíce se o štěstí jiných, nacházíme své vlastní.“ (Platón)

Rok 2002

Vilemína Bártová

Vysočina

(úryvek)

Je slunce a vzduch –
Jsou oblaka a modré nebe.
Dole teče řeka mezi kvetoucími
břehy,
Teče a rozlévá se z koryta,
Vine se stínem lesa a
Běží, jak vinutá křivka po zelené
Zemi.
Lehká šedá pára stoupá nad
Vrcholy stromů
Van větrů ji zahání k horám
Slunce vychází – je svítání.

Tento rok jsme také pomáhali Charitě organizovat humanitární sbírku na pomoc oblastem, které byly zasaženy povodní.

V Novém Městě byla opravena radnice. Ne každý obyvatel DPS se sám vypravil na prohlídku zrekonstruované budovy v rámci Dne otevřených dveří. S vděkem jsme proto přijali pozvání místostarosty Petra Pejchala k návštěvě a prohlídce radnice. Vše proběhlo 1. října.

Rok 2003

Od ledna jsme zahájili dopolední aktivity pro maminky s dětmi nazvané „Pojď, namalujem koura“, volnočasové aktivity pro veřejnost pod vedením Šárky Poukarové a Kateřiny Fialové.

Od února probíhaly páteční Relaxační podvečery doplněné technikami muzikoterapie, aromaterapie a arteterapie pod vedením Vojtěcha Zikmunda. Současně probíhala i výstava „Mám jedno velké přání“.

V květnu se v Novém Městě sešli senioři z okresu Žďár nad Sázavou. Pořad „Senioři 2003 aneb Neváhej a pojď se bavit“ moderoval Eduard Hrubeš, k poslechu hrála Veselá sedma Jana Sedlaříka.

Rok 2004

A čas běžel dál... Byl tu rok 2004. Naše sociální služba se stala každodenní samozřejmostí potřebné skupiny osob žijících na území našeho města. Přicházeli noví klienti, jiní odešli... V kronice se čím dál častěji objevovala poděkování rodin za pomoc při péči o rodinného příslušníka.

Rok 2005

Nejlepší bydlení pro mě
je zde v pečovatelském domě.

Od paní ředitelky počínaje
vše spravedlivé a milé je.

Ženy i muži s námi vzorně zacházejí
a s námi velkou trpělivost mají.

Na chodbách knihy, zeleň, čistota.
a to je našich procházek jistota.

Po 14 dnech je zde mše svatá
a to je pro katolíky služba zlatá.

Pak je zde cvičení paměti, zpívání,
terapie, tanečky, modelování.

Blízko je potok, louky i stromy,
Chaty, rybník, zahrady i domy.

Máme zde hezké bydleníčko,
co by si mohlo přát naše srdíčko.

Nic nemohlo být lepší pro mě
než bydlet v tomto pečovatelském domě.

(Helena Pospíšilová, obyvatelka DPS)

Také v tomto roce probíhaly mimořádné opravy. „Zejména v poslední době dochází v objek-

tu ke stavebním opravám několika bytů, které si vyžadují po dobu oprav pro majitele bytu vysokou podporu nás všech a pochopení okolních sousedů. Jsem přesvědčen, že po skončení oprav se vše vrátí do normální pohody a že dosavadní dobré vztahy budou pokračovat i nadále ve vzájemné přátelské atmosféře.“
(O. Lopašovský, obyvatel DPS)

Rok 2006

Léta běží dál... V tomto roce jsme slavili již 10. výročí! A jak jinak než pořádáním plesu. Oslavy byly zařazeny do podzimního období. V listopadu jsme pořádali ples a jeho výtěžek byl použit na nákup osobního vozu. K tanci a poslechu hrál Tata band Josefa Kučery. Ples moderoval imitátor Petr Martinák.

Ředitelka Marie Scheibová na jednom setkání řekla: „Chci Vám říct, že už holandským seniorům nezávidím. Takových fotek, jaké jsem si v roce 1993 ve Waalre udělala, bych mohla v našem domě udělat mnoho, u každého z Vás, v krásném bytečku.“

V tomto roce jsme opravovali byt č. 46. V bytě byly vyměněny podlahy a vybudovány nové příčky. Opět jsme opravovali střechu. Současně jsme zahájili revitalizaci zeleně v atriu DPS.

Rok 2007

Pod záštitou Zdeňky Markové, starostky města Nového Města na Moravě, jsme pořádali zábavný program ve zdejším kulturním domě. Motto: Senioři 2007 aneb ... a vzpomínka zůstává. K poslechu a tanci hrála Veselá sedma.

V platnost přišel v tomto roce nový Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, podle kterého se začaly měnit některé věci. Nastavili jsme nová pravidla, uzavírali smlouvy s uživateli služby.

V rámci údržby DPS probíhaly dokončovací práce na revitalizaci zeleně, dokončili jsme práce na dvou garážích pro osobní vozy. Z důvodu havárie vody proběhla oprava rozvodů vody v DPS. Nakoupili jsme také dva osobní vozy pro pečovatelskou službu.

Rok 2008

Nadační fond Veselý senior zajistil pro seniory pobyt u moře. Na malebný ostrov Rhodos odletělo z letiště Praha-Ruzyně několik „účastníků zájezdu“ také z Nového Města na Moravě. Místo pobytu bylo určeno těm, kteří ještě nikdy nebyli u moře. Tým odborníků pro seniory připravil aktivity ve formě cvičení v bazénu, rehabilitace a masáže. Generálním partnerem nadačního fondu byla společnost Walmark. Na tento pobyt přispívala Aňa Geislerová a Tatiana Vilhelmová, které věnovaly částku 200 tisíc korun, získanou v rámci svého dobročinného bazaru. Část nákladů hradila společnost Čedok.

Mezi velké opravy v DPS lze zařadit opravu kanalizace v bytě č. 50 a bojleru v kotelně. Byla zakoupena nová myčka na nádobí.

Rok 2009

V tomto roce proběhla v NSS také první inspekce kvality v sociálních službách. Organizace prošla s kladným hodnocením.

V tomto roce jsme aktualizovali aktivizační programy pro seniory. V nabídce se objevila canisterapie, na podzim jsme si užili Bálu babího léta.

V tomto roce odešla do starobního důchodu ředitelka Marie Scheibová a vedení NSS se ujala Ing. Hana Janů.

A také jsme opravovali. Technický stav budovy vyžadoval rychlou opravu havárie kanalizace na parkovišti u DPS a výměnu rozvodů vody z důvodu havárie v přízemí části „A“

DPS. Obměnili jsme vybavení prádelny nákupem nových praček.

Rok 2010

Nominovali jsme Vlastu Sattlerovu na cenu Pečovatelka roku. Toto ocenění je oceněním pro celý kolektiv. Podle Zákona č. 108/2006 Sb. máme zaregistrovanou terénní pečovatelskou službu, nikoliv pobytovou službu. Jak se vyvíjel výklad tohoto Zákona pro praxi, byli jsme nuceni přistupovat k některým změnám. Zcela zásadní byl jednotný přístup ke klientům žijícím v Domě s pečovatelskou službou a mimo něj. Bylo nutné nastavit takové podmínky, aby sociální služba mohla být nabízena ve stejném rozsahu všem obyvatelům žijícím ve svém přirozeném domácím prostředí.

V tomto roce proběhlo 32. setkání Nových Měst Evropy. Naše organizace se prezentovala svými

výrobky. Poprvé na Kazmírův rybník vypluly lodičky s lodivodem Liborem Kulou.

Řešila se oprava havárie vody v bytě č. 90, další výměna potrubí v části „A“, oprava odpadu v bytě č. 74 (chybějící izolace a špatně provedené původní stavební práce). Proběhla velká oprava střechy, v předvánočním čase pak oprava zesilovačů televizního signálu.

Rok 2011

V tomto roce jsme oslavili 15 let trvání naší organizace. Nadále jsme zajišťovali terénní a ambulantní pečovatelskou službu, dařilo se nám pomocí zdravotního personálu poskytovat také drobné ošetrovatelské úkony tak, abychom klientům zajistili potřebnou zdravotně sociální pomoc. Ale v platnost přišel další Zák. č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách. Opakovaně jsme se snažili o uzavření smlouvy se zdravotní pojišťovnou, ale byli jsme stále odmítáni, byť jsme splňovali personální i materiální podmínky pro zajištění služby.

Nabízeli jsme nejen obyvatelům DPS, ale také veřejnosti a seniorům žijícím mimo DPS nové, zajímavé aktivizační programy. Začala spolupráce s Il. ZŠ. „Šťěstí je poznat v mládí přednosti stáří a stejné štěstí je udržet si ve stáří přednosti mládí...“ Mezi NSS a Il. ZŠ byla podepsána dohoda o pomoci a spolupráci. Žáci začali navštěvovat DPS a podíleli se na tvorech v ateliéru.

V květnu proběhl ve Žďáře nad Sázavou Festival sociálních služeb, kde jsme prezentovali naši organizaci. V červnu jsme pro změnu v Novém Městě zorganizovali Setkání seniorů žďárského okresu. K tanci a posle-

Rok 2012

chu hrála oblíbená kapela Veselá sedma. V novoměstském sále se sešlo více než 300 seniorů. Červen byl již tradičně v našem městě zasvěcen slavností Nova Civitas. V tomto roce jsme opět v doprovodném programu zajišťovali projížďku na lodičkách na Kazmírově rybníce.

Podářilo se nám zakoupit software Orion na vykazování sociální a zdravotní péče. V DPS jsme provedli generální opravu bytu č. 47 – nové podlahy a přičky, opravili opadané obklady v bytě č. 106, opravili výtah, vchodové dveře části „A“ přízemí, radiátory v bytech, signalizační zařízení (původní z roku 1996) v části „A“ přízemí DPS.

Nový rok jsme zahájili masopustní dobou a spoluprací se skauty. Organizovali jsme Kavárničky, tolik žádané mše svaté, podíleli se na programu slavností Nova Civitas. Na Štědrý den přišli skauti a už posedmnácté zpívali koledy.

Rok 2013

Rok Mistrovství světa v biatlonu. Co na tom, že našimi klienty jsou senioři a osoby se zdravotním postižením. I my jsme měli náš stánek ve Vysočina Areně. A jak byl oblíbený! Nestačili jsme obsluhovat. Keramická dílna pod vedením Marcely Krupicové vyrobila rozličné upomínkové předměty. Byl o ně velký zájem i ze strany zahraničních návštěvníků.

A jak jsme plnili náš největší úkol? Dle slov Alice Hrdé takto: „Již podruhé v životě nám tato instituce zásadně pomohla s řešením takřka bezvýchodné situace, když se naši rodiče stali téměř ze dne na den nemobilními. Ať už to byl v minulosti manželův otec, nebo nyní moje matka. V obou případech by se jednání s DPS dalo označit za malý zázrak v tom smyslu, že

problémy, které nám narostly do kolosálních rozměrů, byly s pomocí DPS vyřešeny za pár dní. Nemohu v této souvislosti nejmenovat bývalou ředitelku paní Marii Scheibovou, současnou ředitelku paní Ing. Hanu Janů a našeho snad anděla strážného paní Marcelu Krupicovou. Jim a současně také všem pracovnícím a pracovníkům chci na tomto místě složit poklonu za jejich vřelý lidský přístup, za jejich vlídné jednání a ochotu k práci pro seniory. Za spokojenou rodinu Alice Hrdá.“

Do prostor DPS se na přechodnou dobu, po dobu rekonstrukce, přestěhoval denní stacionář Centrum Zdislava. Současně se nám podařilo vybudovat nový lůžkový výtah v části „D“.

Rok 2014

V zahrádce se objevili skřítki. Tyto bytosti vznikly v našem ateliéru – v keramické dílně. Účastnili jsme se celostátní soutěže Šikovné ruce seniorů. Na podzim k nám zavítala Kapesní kapela Kapka. V domě vznikly reminiscenční – vzpomínkové koutky. Tu pár kousků z maminy komory, křeslo se stolečkem a vzácnými fotografiemi, starodávné zrcadlo a obraz, který snad visel v každé ložnici. „Zavzpomínejte, pohladí Vás...“ Zúčastnili jsme se Spolubálu, který v našem městě organizují neziskové organizace. Z ateliéru DPS vzešla originální výzdoba do sálu. Pomohli jsme i s přípravou tomboly.

V tomto roce jsme umožnili Mateřské škole v Novém Městě, aby po dobu rekonstrukce mohla pobývat ve společenské místnosti. Také jsme zakoupili nový osobní vůz Citroën Berlin-go pro převoz osob na vozíčku.

Rok 2015

Nový rok jsme uvítali přáním Anselma Grüna. „Důvěřujme hvězdě, která vysvitla nad jesličkami. Kéž by zářila také po celý nový rok.“ Tradičně jsme v prostorách DPS zahájili rok mší svatou s děkanem Janem Daňkem. Organizovali jsme Kavárničky a již tradiční celookresní setkání seniorů v KD, připravili jsme nový projekt Doma je doma. Využili jsme finanční pomoci Fondu Vysočina a přišli s nabídkou Virtuální univerzity třetího věku (VU3V). V DPS studovalo nejdříve několik málo seniorů. I přes počáteční pesimismus, že o tento typ vzdělávání nebude zájem, jsme se zařadili mezi nejpočetnější skupiny v ČR. Zájem o vzdělávání mezi seniory byl velký. Česká zemědělská univerzita pravidelně nabízí řadu zajímavých vzdělávacích programů a k nám začali dojíždět aktivní senioři z okolních obcí. Nabídli jsme také přednášky praktického lékaře MUDr. Pavla Pávka, psychologa PhDr. Jeronýma Klimeše, přednášky o tradicích PhDr. Jany Beránkové. V tomto roce vznikly v keramické dílně úžasné výrobky, které byly na celostátní výstavě Šikovné ruce seniorů v Lysé nad Labem oceněny prestižní cenou České asociace pečovatelské služby.

Sté narozeniny oslavila paní Anastázie Havlíčková. V závěru roku jsme uspořádali adventní patchworkovou výstavu.

V DPS proběhla kompletní výměna rozvodů vody v části „B“ a „D“. V bytech jsme vyměnili 11 balkonových dveří.

Rok 2016

Je to možné, že jsme v tomto roce slavili už 20 let? Hlavním posláním nadále zůstává poskytování terénní a ambulantní pečovatelské služby. Stále častěji se na nás obracejí rodiny a potřebují krátkodobou pomoc. Potřebují určitě „odlehčení“. Za finanční podpory našeho zřizovatele se nám podařilo zaregistrovat novou sociální službu. Je to odlehčovací pobytová služba. Největší oporou zůstává naše město, které financuje celou organizaci z více jak 50 %. Tento hlavní finanční zdroj je dále finančně doplňován MPSV, Krajem Vysočina, Úřadem práce a finančními dary většinou od rodin, kde sociální službu poskytujeme. Nejsme vůči veřejnosti uzavřeni. Mimo jiné jsme zapojeni v projektu Nové Město bez bariér. V prostorách

DPS již zdomácněla VU3V. A právě v letošním roce jsme pořádali celostátní seminář Univerzity třetího věku. Garantem této akce je Česká zemědělská univerzita v Praze. V Novém Městě se sešlo téměř 20 studijních skupin z celé České republiky.

V květnu jsme si nemohli nechat ujít Mistrovství světa horských kol, v červnu další ročník výstavy Šikovné ruce seniorů v Lysé nad Labem a v závěru roku Světový pohár v biatlonu.

Zásadní proměnou prošly kotelny. Došlo ke změně technologie ve vytápění a ohřevu teplé užitkové vody. Výsledkem je efektivnější provoz pouze jedné kotelny a ohřev vody pro obyvatele domu.

Rok 2017

A jaké přání nás uvítalo v tomto roce? „Ať Bůh požehná Vaše sny...“ (Svatý Otec, Polsko, Setkání mládeže)

V lednu přišli Tři králové. Hned po nich paní Blaženka Šedá oslavila 100 let. A její motto na pozvánce na oslavu? „Stárnutí není nic jiného než zlozvyk, na který opravdu zaměstnaný člověk nemá čas...“ (Maurois)

V únoru jsme předali Pamětní listy studentům VU3V a zahájili nový ročník vzdělávání seniorů. V aktivizačních programech pokračovalo tvoření. Pod vedením Aleny Pátkové vznikly v ateliéru úspěšné práce, které opět získaly

ocenění v Lysé nad Labem. Také zdatná lektorka Marcela Krupicová přišla s novými výrobky. Pekli jsme, vařili, předávali recepty a vzpomínali. Někdo se může divit, proč tyto aktivity? V DPS bydlí většina žen, které svůj celý život zasvětily starostem o rodinu a domácnost. Tak proč ne? Vzpomínky vždy pohladí. A legrace bývá také dost. S Mgr. Reginou Valentíkovou jsme spolupracovali na knížce „Život v Oldřiši“. Na smutek nezbyval čas...

Za podpory zřizovatele, Kraje Vysočina a Nadace Charty 77 jsme koupili nový osobní vůz.

Rok 2018

Přejeme si, aby naše srdce zářila pokojem,
nadějí a radostí.

Poděkování pracovníkům NSS

Blanka Krupicová

Potkaly se dvě babičky na rynku, na rynku,
Jedna druhé řekla žhavou novinku.

„Stěhuji se na penzion s obsluhou, z nutnosti,
Když si sama nepomohu ti ctnosti.

Přijď tam za mnou až se trochu usadím,
Rozkukám se, s chodem domu poradím.

Kavárnička je jedenkrát za měsíc,
Musí stačit, nepřejem si nic víc.

Dopoledne pečem různé pochoutky,
chystáme nápoje,
Jako když se připravujem do boje.

Ve dvě jsme tam všichni, i pan Růžička,
Chybí jenom upečená husička.

Rozehraná harmonika s kytarou,
Podporují píseň novou i starou.

Za týden už přišla Hanka na zvědy,
Pozeptat se „nebrat plané ohledy“.

Blanka září, líbí se jí činnosti,
I sestřičky pořád plné milosti.

Hanka vstává, jde se rychle přihlásit do domu,
Nevídí v tom Gomoru či Sodomu.

Díky všemu personálu za péči, za práci
Za úsměv i pohlazení, legraci.

Byl pořízen nový vůz Citroën Furgon na rozvoz obědů. V bytech proběhla kompletní výměna hlavíc u radiátorů. Za podpory programu Investujeme v sociálních službách jsme koupili novou průmyslovou myčku nádobí.

Óda na personál DPS v NMNM

Rudolfa Vrbecká

Děkujeme personálu,
zaslouží si samou chválu.

S úsměvem a pozdravem
startují náš každý den.

Vyslechnou si naše nářky
na bolesti, spaní, léky nebo třeba na kuchařky.

Vlídne slovo odfouká
z našich myslí nerudného pavouka.

Obstarají hygienu, úklid, léky,
změří tlak, nakoupí a obstarají praní.
Splní naše potřeby i naše přání.

Poruchy a problémy v bytě
personál vyřeší hbitě.

Při vůni čaje v konvici
posilujem naši rozumnou kondici.

Personál s námi trénuje paměti, vtip,
aby se nám žilo, pokud možno líp.

Práce, tvořivost, to je lidstva ideál,
naše práce chtivé ne-šikovné ruce
uondají v ateliéru personál.

Čtení, zpěv, tělocvik a Kavárničky, besídky, přednášky, také úřední řízení, nebo i s dětmi tvoření, aktivit je celá řada, co pro nás personál sprádá.

Rozšiřuje náš svět,
nenechá nás zakrnět.

My jsme vzpomínky a minulost,
personál je pro nás dnešek, zítřek, most.

Jsme staří, slepí, hluchí, chromí, nikdy z nás už
není akorát,
personálu za jeho péči, trpělivost udělujeme
čestný doktorát.

V roce 2019 jsme pořádali celostátní seminář Virtuální univerzity třetího věku. Přijeli studenti z 19 měst České republiky. V květnu jsme přivítali seniory z Velké Bíteše, Velkého Meziříčí, Bystřice nad Pernštejnem, Dolní Rožínky, Žďáru nad Sázavou, Nížkova. Sešli jsme se v kulturním domě na programu „Senioři se opět baví“. K tanci i poslechu zahrála kapela Veselá sedma. V doprovodných programech projektu „Doma je doma“ jsme opět tvořili, pořádali přednášky, nabízeli tradiční společenské programy, besedy... Poskytli jsme záze-
mí Letní škole seniorů.

Zrealizovali jsme nákup profesionální pračky a sušičky (financování zřizovatelem a Fondem Vysočina z programu Investujeme v sociálních službách, který financuje Kraj Vysočina). I v tomto roce se opravovalo. Řešili jsme kompletní opravu rozvodů vody v části „C“ a „D“, zřizovatel financoval rozvod optického kabelu v DPS. Obyvatelé tak získali možnost internetového připojení ve všech bytech. Z bezpečnostních důvodů jsme opravili vchodové dveře, za podpory Nadace ČEZ jsme řešili vybavení odlehčovací služby, pro potřeby organizace jsme zakoupili dva osobní zvedáky.

Rok 2020

Od roku 1996 to bylo poprvé, co v Domě s pečovatelskou službou utichly klubovny. V jarních měsících jsme přestali organizovat skupinové programy. Seniorům jsme nadále nabízeli všechny úkony pečovatelské služby a rozšířili kapacitu pro individuální aktivizační programy přímo do jejich domácností. V rámci protiepidemických opatření jsme pracovali na tři týmy, které se nepotkávaly. Pomáhali jsme distribuovat ušité roušky, pomohli jsme při založení prvního dobrovolnického centra pro osoby v karanténě nebo osoby, které nemocí onemocněly. V podzimním čase nabírala epidemie v našem městě na síle. Pracovali jsme podle

připraveného krizového plánu, hledali další zaměstnance, kteří by pomohli.

Údržbové práce a opravy se nezastavily. V DPS jsme připravili nové prostory pro zaměstnance – denní zázemí s možností dostatečných rozestupů, nové šatní prostory, zažádali jsme o finanční podporu na přestavbu původního Střediska osobní hygieny. Probíhala revitalizace zeleně ve dvoře DPS a oprava dlažby. Zahájili jsme opravu balkonů, z bezpečnostních důvodů řešili výměnu vchodových dveří. Přišel konec roku, adventní setkání s vedením města proběhlo ve venkovních prostorech.

Rok 2021

Nový rok jsme zahájili rekonstrukcí Střediska osobní hygieny. Kolaudace proběhla 9. dubna. Připravili jsme projekt na výměnu výtahu, rozšíření zázemí pro pracovníky v sociálních službách. Od ledna byl vyhlášen nouzový stav. Bylo omezeno poskytování komerčních služeb (kadeřnické, pedikérské a kosmetické služby). V lednu a únoru jsme řešili první termín očkování klientů a zaměstnanců. Od léta jsme se s opatrností připravovali na malou podzimní oslavu 25. výročí založení naší organizace.

Během léta jsme na našem dvorku měli malou mobilní bylinkovou zahrádku. V září jsme se potěšili na Plesu v trávě. K poslechu a snad i trochu k tanci hrála Jásalka z Petrovic. O výzdobu se postarali žáci II. ZŠ. Připravovali jsme nové tvoření. Podzimní čas však přinesl opět řadu omezení pro

pořádání společenských skupinových programů. Mezi klienty a také mezi zaměstnance přicházela další onemocnění. Samozřejmě jsme opět měli nastavená proticovidová opatření nejen pro zaměstnance. Doporučovali jsme klientům a jejich rodinám, jak se v určitých situacích chovat a být ohleduplní k sobě navzájem. S covidovým onemocněním jsme se potýkali celý podzim, kdy jsme se dostávali do těžkých situací, abychom vůbec byli schopni zajistit službu. Koncem roku byl už personál nesmírně vyčerpaný. Tento rok byl s ohledem na průběh epidemie opravdu náročný. V těchto situacích potěší slova uznání a poděkování od klientů a jejich rodin. Jaroslav Jenerál je vyjádřil v básničce, kterou složil v tomto roce. Báseň je určena sestřičce Haně, ale nejen jí.

Sestřička Hana

Jaroslav Jenerál

Sestra Hana Pohanková
v Nové Vsi se zrodila
a v poměrně mladém věku
rodiče své ztratila.

Vyučena zahradnicí
do zahrádek chodila,
nemocné a staré lidi
v jejich bytech těšila.

Teď v pečovatelském domě
obětavě pracuje
a tam o mne bezmocného
s velkou láskou pečuje.

Sprchuje a převléká mě,
jídlo s léky nosívá,
o novotách vypravuje,
na vozíčku vozívá.

Na přání jí k potěšení
píšu prosté básničky,
které čte a rozmnožuje
pro ústav náš celičký.

Představili jsme Vám 25 let naší práce, a to od 1. července 1996 do současnosti. Zavzpomínali jsme na období, kterým jsme prošli. Tehdy jsme začínali se 7 zaměstnanci, v současné době máme 33 pracovních úvazků. V průběhu existence jsme neustále vyhodnocovali poptávku po naší službě a reagovali na potřeby lidí, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci a upřednostnili zůstat ve svém domácím prostředí.

Od samého počátku poskytování služby je nám velkou oporou město Nové Město na Moravě, které je naším zřizovatelem. Město se podílí nejen na financování každoročního provozu, velkých oprav Domu s pečovatelskou službou, ale i nezbytných investičních akcí. Další finanční prostředky přicházely z Ministerstva práce a sociálních věcí, z Kraje Vysočina a doplňovaly provozní příspěvek zřizovatele. Všem tímto moc děkuji.

K provoznímu zázemí v Domě s pečovatelskou službou a finanční podpoře z veřejných zdrojů patřily také lidské zdroje. A nešlo o malý podíl. Ten se v sociální oblasti odhaduje až na 80 % všech zdrojů potřebných k fungování firmy. Od samého začátku jsme zaměstnance vybírali tak, abychom díky jejich osobnostním a kvalifikačním předpokladům mohli našim klientům nabídnout kvalitní a profesionální sociální službu. Byl to, je a bude nekončící proces.

Co ještě říci na závěr? Neustále mám na paměti slova pana děkana Jana Daňka a evangelického faráře Daniela Ženatého ze slavnostního otevření Domu s pečovatelskou službou v roce 1996. Aby naše služba potřebným byla vedena v duchovní poloze a aby s tím podaným krajícem chleba také bylo cítit teplo lidského srdce. Abychom byli ve své službě pravdiví, nevedli plané řeči, nebyli nervózní, když se setkáme s nemocným člověkem, a přinášeli radost. A ta slova platí. Není totiž už dávno tajemstvím, že některé podniky dnes nevlastní

žádné nemovitosti ani výrobní linky a zdrojem jejich konkurenční výhody se staly znalosti jejich zaměstnanců a firmy jako celku. Přeji této organizaci, aby i do budoucna měla schopné zaměstnance, kteří budou disponovat potřebnými znalostmi, budou ochotni se nadále odborně vzdělávat, rozvíjet své znalosti, budou i nadále zvyšovat profesionální, láskyplný přístup ke klientům a díky tomu zvyšovat kvalitu poskytovaných služeb. Toto rovněž přeji všem našim stávajícím i budoucím klientům.

Ing. Hana Janů, ředitelka NSS

